

Referat: Generalul grec Philopoemen

În istoria polisurilor grecești din Peloponez, în epoca elenistică, se remarcă, între alții, Philopoemen (Megalopolitanul), ajuns general și strateg al Ligii aheene după ce își începuse cariera militară... în copilărie, urmând un program de antrenament conceput de el. S-a născut în 253 î.e.n. în Megalopolis, principalul oraș al Arcadii. Cu toate că era dintr-o familie bogată, umbla simplu îmbrăcat, muncea pământul alături de țărâni din împrejurimile cetății, se supunea la tot felul de eforturi, pentru a deveni oștas obișnuit cu privațiunile vieții de campanie.

Această orientare a lui Philopoemen era în cel mai înalt grad justificată în Grecia elenistică: dezmembrarea imperiului lui Alexandru cel Mare, cu peste o jumătate de secol înainte, încă tulbură și iată polisurile prin numeroasele lupte dintre diadohi (urmasii lui Alexandru, care și-au împărțit imperiul). Prima victorie notabilă la care contribuie Philopoemen a fost cea de la Sellasia (222 î.e.n.) a regelui Macedoniei, Antigonos Doson, obținută împreună cu oastea Ligii împotriva tiranului Spartei, Cleomenes III. Liga aheeană, condusă atunci de Aratos din Sicyon, fusese creată (ca și cea etoliană) din necesitatea unirii micilor cetăți grecești amenințate de atacurile macedonenilor, care încă mai visau la "statul mondial", precum și de vocația de superputere mediteraneană a Romei.

Conflictul care a dus la lupta de la Sellasia s-a petrecut inițial între cetățile peloponesiace, prin atacurile (și victoriile) spartanului Cleomenes asupra Megalopolisului, Mantiveei (al doilea oraș al Arcadii), Sicyonului, Argosului, toate orașe ale Ligii aheene. Amenințată cu faramitarea, liga i-a chemat în sprijin pe macedonenii lui Antigonos Doson, așa explicându-se apariția acestora în Peloponez (de unde fuseseră alungați de aceeași Liga aheeană). După Sellasia, Philopoemen luptă alături de mercenari în Creta și, la moartea lui Aratos din Sicyon, se întoarce în Aigon, capitala Ligii aheene, al cărei strateg este ales în 208 î.e.n. Prima problemă careia i se dedică în această calitate este renovarea armatei Ligii, rămasă la un stadiu arhaic.

Aplică un amplu program de modernizare: întărește infanteria, pe care o organizează pe principii macedonene, în falange, o înarmează cu lănci lungi și cu mașini de asediu, pentru spargerea zidurilor de apărare, dătează cetățile cu mașini defensive de aruncat săgeți și pietre, înnoiește flota înlocuind mai ușoarele triere cu vase mai grele, mai lungi, mai rapide (pentere și heptere, cu 5 și 7 rânduri de vase). Întâia luptă a sa în fruntea Ligii etoliene o dă cu ostile Ligii etoliene, în 208 î.e.n., la Larissa (oraș în Thesalia), unde obține o victorie cu ecou în întreaga Peninsulă. Apoi, în două campanii (208 și 206 î.e.n.) zdrobeste oastea tiranului Spartei, M. Ichaniadas, asigurându-și (până în 188 î.e.n.) liniștea din partea lacedemonienilor. Tot de la aceștia, însă, i se va trage pieirea.

Atacat de urmașul lui Machanidas, Nabis, coboară în sudul Peloponezului și se întoarce împotriva Spartei, unde, după ce decima oastea lui Nabis, distruge zidurile cetății și-i deportează pe spartani, ceea ce provoacă nemulțumirea Romei, interesată în menținerea Spartei. Pentru a preveni Roma ca "Grecia este a grecilor", Philopoemen întreprinde, în 182 î.e.n., după o pregătire minuoasă, atacul împotriva Messeniei, rebelă din liga și aliată a Romei. O manevră tactică nereușită îl face pe

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Philopoernen sa cada in mainile messenienilor, care-l condamna la moarte prin otravire. Se sfirseste astfel, in 182 i.e.n., "ultimul dintre greci", cum a fost caracterizat de cei ce, urmandu-l, n-au mai trait curajul si gloria de a infrunta puterea Romei.